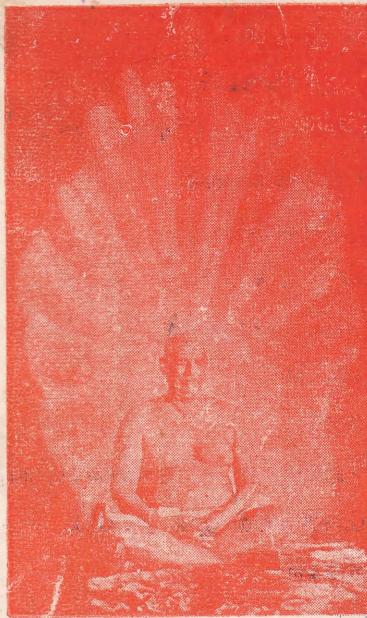

ஆத்ம ஜோதி

சுவாமி சிவானந்த சரஸ்வதி

ஆ[॒]த்[॑]ம்

ஜோ[॒]தி
மாத வெளியீடு

ஓ. அத்மீக

எல்லா உலகித்தும் இறைவன் ஓரையனே

எல்லா கூரும் இறைவன் ஆஸ்யமே—கத்தானாந்தி

சோதி 8 | துர்முகிலூ புரட்டாதிமீ 1-ங்க (16-9-56) | சுடர் 11

பொருளடக்கம்.

	விஷயம்	பக்கம்
1	பாரு மனமே நீ பாரு மனமே	321
2	சிவானந்தரின் ஞானக்கதை	322
3	சாதுக்களின் தரிசனம்	323
4	சாதனங்களின் சாரம்	326
5	சிவானந்த.....பாமாலை	328
6	திருமுறைக் காட்சி	329
7	கடவுளன்பு ஏது?	332
8	நான்காவது திருக்குறள்.....தலைமையுரை	334
9	பிளாட்டினம் ஜாபிலி ஆ சிச் செய்தி	337
10	யோக ஆசனங்கள்	340
11	தெய்வாஞ்சலி	344
12	நானும் எனது குருஊதரும்	348
13	பீஞ் கதிரைமணி மாலை	350

ஆத்ம ஜோதி

ஆயுள் சந்தா ரூ. 75. வருட சந்தா ரூ. 3. தனிப்பிரதி சதம் 30

கெளரவ ஆ சிரியர்: க. இராமச்சந்திரன்

பதிப்பாசிரியர்: டி. முக்தையா

அத்ம ஜோதி நீண்யம் நாவலப்பிட்டி [சிலைஞ்]

தும்

பாரு மனமே நீ பாரு மனமே.

[யீ விஜயலட்சுமி—மதுரை]

இரகம்: ஆயி

தாளம்: ஆதி

பங்கலி

பாரு மனமே நீ பாரு—இந்தப் [குரு]

பாதத்தில் உண்டுபல கோடி தத்துவம்

[பாரு]

அநுபங்கலி

தாறு மாருப் பூடித் தாபத்தினால் வாடி

தபித்திடும் உனக் கபயம் உண்டு

[பாரு]

சுரங்கள்

1 பொய்யே பெருக்கிடும் புலைத்தாயாள்—உண்ணே
மெய்யே எனச் சரண் எனப் புகுங்தேன்
ஐயே எனக் கதறி அறைநால் திருக்
கையே கொடுத்து ரட்சித்திடும் பாதம் [பாரு]

2 ஆசை பெறும் சேற்றில் ஆழப்புதைங்தோரின்
பாசத்தைப் போக்கிடும் பரமனின் பாதம்
சுசா எங்கைபே இறைவா என்று
பேசினால் மெய்ப்பொருள் பேசிடும் பாதம் [பாரு]

3 அந்நருவி பாகீரதி வழிக்தோடும் ஆனந்த இமயத்திலே
அருள்ளுவாய் அநுள்பரப்பி அமர்ந்த என் ஐயன்
தெருளைப்போக்கி மருளை ஒட்டி மெய்ப்
பொருளைக் காட்டிடும் சத்துரு பாதம் [பாரு]

சிவானந்தரின் ஞானக்கதை

ஒருநாள் ஒரு சிழவி ஒரு ஊசியைத் தன்வீட்டிற்குள் துலைத்துவிட்டு அவ்யூசியை வீட்டுக்கு வெளியே சந்திர வெளிச்சத்தில் தேடிக்கொண்டுள்ளார்கள். அவ்வழியிற் சென்ற 'ஒரு மனிதன் அக்கிழவியை நோக்கி 'பாட்டி நீ எதை இங்கே தொலைத்துவிட்டுத் தேடுகிறோம்' என்று கேட்கக் கிழவி 'நான் ஊசி ஒன்றை வீட்டுக்குள் துலைத்துவிட்டேன். அங்கே ஒரே ஒருளாய் இருப்பதால் நான் வெளிச்சத்தில் தேடுகிறேன். இங்கே சந்திரன் பால்போற் பிரகாசிக்கிறான். கண்ணுக்கும் உல்ல வெளிச்சமாயிருக்கிறது.' என்று கூறினார்.

உலகத்திலுள்ள மக்களும் ஊசியைத் துலைத்த பாட்டிபோன்ற வர்களே. தங்கள் உள்ளத்துள் ஆனந்தத்தை வைத்துக்கொண்டு வெளித்தோற்றத்தில் மயங்கி ஸிலையற்ற இன்பத்தை உண்மையென எம்பி அலைசிற்றனர்.

அறிவுகெட்டு மயங்கிய மக்காள்! உகிளி ஸிலையற்ற போக்கைக் கண்டு மயங்காது உங்களுக்குள் உற்றுப்பாணங்கள். உங்கள் மனதைக் கட்டிப்படுத்துங்கள். அப்போது உங்கள் ஆத்துமாவிலேயே உண்மையான ஆனந்தத்தைக் காண்பீர்கள். இவ் ஆனந்தத்திற்கு என்றும் அழிவே இல்லை. இது ஒன்றே அறிவுற்ற வஸ்து. இவ்வானந்தத்தினால் மோட்சம். முக்தியாகிய கைவல்யம் இறநி அருள் ஸிலையை நீங்கள் அடையவும் உதவியாயிருக்கும்.

சாதுக்கள் தரிசனம்

[ஆசிரியர்]

“தொண்டர் தம் பெருமையை உரைக்கவும் பெரிதே” என்றார் ஒளவையார். “அடியார் நடு வுள் இருக்கும் அருளைப் புரியாய்” என்று வேண்டுதல் செய்தார் மணிவாசக்லூர். பகவான் ரமணியிகள் ஒரு வெண்பாலில் சாதுக்கள் தரிசனத்தின் மகிழ்யை விளக்குகின்றார்கள்.

தாபந்தன் சந்திரனுல் நைவியநற் கற்பகத்தால்
பாபந்தான் கங்கையாற் பாறுமே—தாபழுதல்
இம்முன்றும் ஏகும் இணையில்லா சாதுக்கள்
அம்மா தரிசனத்தாற்றுன்.

வெப்பம் சந்திரனுடைய வருடையிலே மறைகிறது. வறுமை கற்பகவிருட்சத்தைச் சேர்வதால் குறைகிறது. பாபம் கங்கையில் மூழ்குவதனால் அழிந்து போகிறது. ஆனால் ஒரு சாதுவின் தரிசனம் கிடைத்துவிட்டால் தாபம் வறானம். பாபம் ஆசிய மூன்றுமே நீங்கியிடுகின்றனவாம். இந்த வெண்பாளிற்கு இலக்கியமாக ‘விளங்கியவர் பகவான் ரமணமஹரியிகளே. அவர் தரிசனத்தால் பயன் அடைஞ்தோர் இன்றும் ஆயிரக்கணக்கில் உள்ளார்கள். பகவான் இராமகிருஷ்ணருடைய வாழ்க்கையும் மேற்படி வெண்பாளிற்கு இலக்கியமாக அமைந்துகே.

இம்மாதப் 8-ங் கேசி உலகின் பலாகங்களிலும் மகான் ஒரு வரின் பிறங்கினத்தைக் கொண்டால் கௌரி கள். உலகின் பல பொகங்களிலே கொண்டாடும் ககுதிவாய்ந்த அம் மகான் ஓர் தமிழர் என்று சொல்லிக்கொள்வதில் நாம் எல்லாரும் பொருளைப்பாடு இடமின்ற. அவர்தான் சுவாமி சிவானாந்த சரஸ்வதி அவர்கள் சுவாமிகள் தென்னடையில் பிறங்து, மலூயாவில் வைத்திய உத்தியோகம் போக்குது. இன்று இமயமலையிட வாரத்சிலே உள்ள ரிஷிகேசத் தில் இருந்து மக்களுக்கு ஞானத்தை அள்ளி வழங்கிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். உலக வாழ்வு கங்கு மனம் வெப்பம் அடைஞ்து

செஸ்தும் மக்களுக்கெல்லாம் சுவாமிகள் சந்திரனைப்போன்ற தன் ஸீய அருள் அமுத மொழிகளை வாரி வழங்கி அவர்கள் வெம்மை யைத் தணிக்கின்றார்கள். உணவுவேண்டி யோருக்கு உணவும் உடைவேண்டி யோருக்கு உடையும் ஞானம் வேண்டி யோருக்கு ஞானமும் வாரி வழங்கும் கற்பக தருவாகவும் விளங்குகின்றார் ஆனந்தக் குழரத்தின் அருகே கங்கை மிக அமைதியாகப் பாய்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. செஸ்பவர்கள் அங்குத் தினமும் ஸ்நானம் செய்வசால் பிறவிதொறும் செய்த எத்தனையே பாவங்கள் அழிந்துபோகின்றன. சுவாமிகள் வெப்பத்தைத் தணிக்கும் சந்திராக வும் வறுதையைப் போக்கும் கற்பகதருவாகவும் பாபத்தை நீக்கும் கங்கையாகவும் விளங்குகின்றார்கள். சுவாமிகள் சந்திரானப் பெருமையை ஒருமுறை அநுபவித்தவர்கள் இம் முன்றும் ஒருங்கே விளங்குவதை உணர்வார்கள்.

இமயமலையோ மிக உயர்ந்தது. அதேபோல் சுவாமிகளின் ஞானமும் மிக உயர்ந்தாகும். இமயத்தை உலகம் அநிந்ததுபோலவே சுவாமிகள் ஆத்மீக சக்தியும் உலகம் முழுவதிலும் பரவியுள்ளது. தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கமுலம் உலகம் முழுவதை யும் ஒரே குடும்பமாக்கிவைத்துள்ளார்கள். அவருடைய சந்திரியிலே சாதி சமாப வேறுபாடு எதுவும் கிடைக்காது. எச்சாதி எச்சமயத்தவராயினும் சந்திரியிலிருப்பினும் அத்தனை பேரும் ஆத்மீகசகோதரரே. எவ்வரவர் எதையெதை விரும்பிச் செல்கின்றனரோ அதையைத் தாங்கிவிடுவார், மந்திர உபதேசம் வேண்டுமா? அவர் ரிலையறிந்து அடக்ட்சனமே செய்து விடுவார். தீட்கை வேண்டுமா சட்ஜேய, சந்திராசம் வேண்டுமா? இருபத்துான்கு மணியிலேத்துள் தோடுத்தனிடுவார். செஸ்பவர்களுடைய மனது குளிர வேறுருவிடப் பெற்ற இரவாவகை வாரி வழங்கிவிடுவார். எந்த ஞானச் செல்கைத்தையும் மறைபொருள் என்று வைத்துக்கொண்டதில்லை. ரிலைகேசம் சென்று சுவாமியைச் தரிசிக்கமுடியாதவர்கள் கூட லட்சக்கணக்கில் பயன் அடைந்துள்ளார்கள்.

தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கச் சினிகள் மூலமும் ஆயிரக்கணக்கான நூல்கள் மூலமும் சுவாமிகளுடைய உபதேசங்கள் எங்கும் பராந்துள்ளன, கேருக்குநேர் சந்திக்காமலே எத்தனையோபேர் டீடர்

களாகி உள்ளார்கள். கடிதமுலமே உபதேசம் பெற்றுள்ளார்கள். ஏகலைவனுடைய பக்தித் திறத்தைப்போல் சுவாமிகளுடைய படத் தைவைத்துக்கொண்டே அதனை உபாசனை செய்து கடைத்தேறி யோர் ஆயிரக்கணக்கானாலும் ஆவர். ஜேர்மனி தேசத்திலே உள்ள ஓர் அம்மையார் சுவாமிகளைக் கனவிலே கண்டு அவரையே குரு யாகக் கொண்டார். சமீபத்தில் ரிஷிகேசம் வந்து சுவாமிகளுடன் ஆறுமாதங்கள் இருந்து ஞானச் செல்வத்தைப் பெற்றுச் சென்ற மையாரும் அறிவர். தங்கள் சாதன மார்க்கங்களைக் கடிதமுலம் அறிவித்து அவற்றில் முன்னேற்றம் அடைந்தோர். ஆயிரக்கணக்கில் உள்ளார்கள். சுவாமிகளுடைய விசேட குணம் என்னவென்றால் எத்தனையவரும் ஆக்மீகச் செல்வத்தைப் பெறும் வகையில் அவர்களுடைய ஸ்லீக்கு இறங்கி வந்து அவர்களை அவ்வழிப்படுத்துதலாரும். அவரவர் ஸ்லீக்கேற்றவகையில் சாதன மார்க்கங்களைக் காட்டி விடுவதோடு கடிதமுலமும் நூல்கள் மூலமும் அவர்கள் சாதனையை வளர்த்து வருகின்றார்கள்.

சாதுவின் தரிசனத்தால் மாத்திரம் இப்பயன்கள் கிட்டியன என்பதுபோய் சாதுவின் ஸ்லீவாலும் அவர் புகழையும் உபதேசங்களையும் பேசுவதாலும் இந்தநிலை அடையலாம் என்பதற்குச் சுவாமி சிவானந்த சாஸ்வதி அவர்களே சான்றூக விளங்குகிறார்கள்.

நேந்தான் மிகமிக நின்றநாள் செய்யும்
பேரியா குடன்கூடல் பேரின்பமாமே.

என்ற திருமூலர்வாக்கு மிகப் போற்றற்குரியதொன்றுகும்.

ஆனங்கக் குரைத்தில் ஒவ்வொருங்களும் மாலையில் மூன்றுமணி ரேம் கடக்கும் சத்சங்கம் பண்பாட்டிற்கு ஒருசிறந்த சாதனம். சுவாமிகளே இதற்குக் தலைமை வகிக்கிறார். தொண்டாற்றுக, அன்ப செலுத்துக, சதலை வளர்க்க, சாந்தியைப்பெறுக்குக, சிந்தனை செய்க உண்மையை உணர்க, நலமே புரிக, அறமே பேறுக, நான் யார்? என்ற விசாரத்தில் அமர்க, தன்னை மறந்து விடுபெறுக" என்பது போன்ற சுவாமிகளுடைய உபதேச மொழி களின் எதிரொலி. இங்கக் கூட்டத்திலேதான் விரிவும் வன்மையும் பெறுகின்றது. ஆச்சிரமத்தைச் சேர்ந்த அறிஞர்களும் யாத்திரிகர் களாக வந்திருக்கும் கலாசிபுணர்களும் பல பானங்களில் சத் திவு யங்களைப்பற்றிப் பிரசங்கம் செய்கிறார்கள். பிறநாடுகளிலிருந்து வரும் சாதகர்கள் அருமையான சொற்பொழிவுகள்நடத்துகிறார்கள்.

சுவாமிகள் சங்கதி சாதுக்கள் தரிசனத்தின் மகிழ்ச்சிக்கு ஓர் உதாரணமாக விளங்குவதோடு சங்கத்தைப் பயிற்றும் ஓர் பயிற்சிக் கூடமாகவும் அமைத்துள்ளது.

சாதனங்களின் சாரம்

[கவாயி சீவாந்தா]

உடங்கலப்பயிற்சி

- 1 மிதமாகச் சாப்பிடு. இலகுவானாண்வைச் சேர்த்துக்கொள். உண்ணுமுன் அதனைக் கடஞ்ஞக்கு சிவேதனம் செய். எல்லா உணவுச் சத்துக்களும் கலந்த ஆகாரத்தைச் சாப்பிடு.
- 2 மிளகாய், வெள்ளைப்பூண்டு, வெங்காயம், புளி முதலியவற்றை கூடியவரை விலக்கு, கேபிலீல் காப்பி புகையிலை எவ்விதமே நூட் உபயோகித்தால் வெற்றிலைபாக்கு சாராயம் இவற்றை முழுவதும் விட்டுவிடு.
- 3 ஏகாதசி காட்களில் உடவாசம் இரு. பால் பழம் அல்லது சிழங்குகளை மட்டும் உட்கொள்.
- 4 யோக ஆசனங்களையோ அல்லது எதாவது ஒரு தேகப்பயிற்சி செய்யோ நாள்தோறும் 15 முதல் 30 மிமிடும் வரை பழகவும். தினாங் கெடுங்தூரம் நடக்கவும். அல்லது சுறுசுறுப்பைபத்தரும் ஓர் பயிற்சியில் ஈடுபடவும்.

கக்திப்பயிற்சி

- 5 காள்தோறும் 2 மணிக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமை மகளில் 4 முதல் 8 மணிக்கும் மேளனம் அனுஸ்திக்கவுட்.
- 6 உன்னு வயதுக்கும் சிலைமைக்கும் தக்கபடி பிரம்மசரியத்தை அனுஸ்தித்துவா. உன்னிச்சையை மாதத்துக்கு ஒருமுறையாக வரையறுத்துக்கொள். அதனையும் மெல்லமெல்லக்குறைத்து ஆண்டுக் கொருமுறையாக்கி, முடிவில் பூரண பிரம்மசரியவிர தத்தைக்கொள்.

நதிப்பயிற்சி

- 7 உன்னமயேபேசு, குறைவாகப்பேசு. அன்பாகவும் இனிமையாகவும் பேசு.
- 8 மனதினாலோ, சொல்லினாலோ அல்லது செயல்நாலோ ஒருவரையும் புண்படுத்தாதே. எவ்வுயிரிடத்தும் அன்பாயிரு.
- 9 உன்னார்த்ததைகளிலும் காரியங்களிலும் உன்னடையாகவும் நெறிதவருமலும் கபடில்லாமலும் இரு.
- 10 நேர்மையுடையவனுமிரு, வியர்வை சொட்ட உழைத்து ஹாரு ளீச்சம்பாதி. சியாயமாகச் சம்பாதிக்கப்பட்டதல்லாது பிறருடைய பண்ததையோ பொருளீயோ, உதவியையோ, சிறிதும் ஏற்றுக்கொள்ளாதே: உயர்குணத்தையும், நேர்மையையும் வளர்த்துவா.
- 11 சாங்கம். பொறுமை, அன்பு, இரக்கம், சகிப்பு இவற்றால் கோபாவேசங்களை அடக்கிக்கொள். பிறர் செய்த தீமையை மன்னித்து விடு; பிறகு மறந்தும் விடு. கால தேசவர்த்தமானங்களுக்கு இசைந்தவனுக உன்னை நீ அமைத்துக்கொள்.

உள்ளப்பயிற்சி

- 12 சர்க்கரை இன்றி ஒருவாரம் இரு, ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் உப்பை நீங்கு:
- 13 சிட்டாடுதல், நாவல் படித்தல், சினிமா பார்த்தல் தகாத கூட்டங்களில் சேர்தல் இவற்றைவிடுவிடு: தீயவர் கலவாசத்தை அகற்றி, ஐடவாதக் காரர்களோடுவிவாதிப்பதை விலக்கு; உன் சாதனங்களைப் பழிப்பவர்களோடும் கடவுள்ள மீபிக்கை இல்லாதவர்களோடும் கலக்காதே:
- 14 உன்னது தேவைகளைக்குறை. உன்னது உடமைகளையும் குறைத்துவா, உயர்ந்த நோக்கமும் படாடோபம் இல்லாத வாழ்க்கையும் உடையவனுமிரு:

நெஞ்சப்பயிற்சி

- 15 பிறருக்கு உன்னம் செய்தாலே உயர்த்த மத தநுமாகும், அகம் பாவம் இல்லாமலும்: பிரதிபலளை எதிர்பாராமலும் ஒவ்வொரு வாரமும் சிலமளிநேரம் சுயங்கமற்ற சேவை செய்துவா: உன்னு இவள்கிக்கடமைகளையும் அதே உணர்ச்சியுடன் செய்: உழைப்பே சேவை: அதைக்கடவுனுக்கு அர்ப்பணம் செய்:

ஒம்

ஸ்ரீ சிவானந்த சரஸ்வதி அவர்களின் 70 வது பிறந்தின வணக்கப் பாமாலை.

[அன்புத்தொண்டன]

வெண்பா.

- 1 கோகனாகப் பூவிருக்கக் கொட்டியும் பூத்ததுபோல் மாகனபண் பாளர்கல் வாழ்த்திசைப்ப— மோகநசைப் பட்டுழேலும் நாயேனும் பாவால் வணங்கமுனைங் கிட்டகைம திக்கஉல கே!
- 2 வாயி! ஸிவானந்த மாமுனிவ னென்றென்றும் ஆழிகுழம் வைப்பதில் ஆன்மாக்கள் — பாழில் மனத்தை யலையவிட்டு மாயாமல் தொண்டர் இனத்தில் கிளித்துப் பயவே.
- 3 அஞ்ஞானக் காரிருளில் ஆழந்தவதிப் பட்டுப்பட் டெஞ்ஞான்றி டேறுவமென் ரேங்குநீக்கு— மெய்ஞ்ஞான போதங்கள் கல்கும் புனிதச் சிவானந்தன் பாதங்கள் யாழுடைய பற்று.
- 4 உள்ளக் கணிவடனே ஓர்முறை யுன்னினால் கள்ளாங் தவிர்த்து கரைசேர்கம் — வெள்ளக் கருணைக்கமலக் கடாட்சஞ்சித் தித்தால் இருள்ளைப் பைய மிலை.
- 5 மற்றுமேன் ஸ்தோய் மயங்குகிண் ரூப்செஞ்சீ! பற்று ஸிவானந்தன் பைங்கமலப் — போற்றுள் பிறவிக் கடல்ஸ்திப் பேரின்ப மின்னே பெறவைப்பன் யாதுகுறை பின்?
- 6 தவானந்த சுகரங் தன்னீற் றினைக்குஞ் சிவானந்த நாமத் தெளினுன் — அவாவந்தப் பொற்றுளிய் றஞ்சம் புகுவார்க் குடனருள்வான் நற்று யினும்பரிந்தே கம்பு.
- 7 இமய மலையீ லிரிஷிகே சத்தே அமையுஞ் சிவானந்த அண்ணல் — எனமையும் ஒரு பொருட்டா பெண்ணியுவங் துயவிக்க! கஞ்சத் திருவருட்டான் சென்னிமிசை சேர்த்து.

திருமுறைக்காட்சி (14)

(முத்து)

முயல்விட்டுக் காக்கைபின் போனவாறு.

வாழ்க்கையில் பிழைசெய்தமனிதன் நல்லவனுகத்திருந்திவாழும் காலத்தில் இடையிடையே பழைய வாழ்வு ஸினைவுக்கு வருவதுண்டு அப்பொழுதேல்லாம் உத்தமர்களுக்கு தமது பீழையை ஸினைத்து கண்ணீர்விட்டு அழத்தோன்றும். நாவுக்கரசுப்பெருந்தகையார் சில காலம் எம்பெருமானுகிய சிவப்ரானுரை மறந்து சபணசமயத்துள் ஆழ்ந்துகிடங்தவர். குலைநோய்மூலம் இறைவனரால் தடுத்தாட்ட கொள்ளப்பெற்றார். சிவத்தில் இன்பங்கண்டார். சிவமே ஆனார். சமணசமயத்திலிருந்தபோதுள்ள ஸிலையை ஸினைவுக்குக் கொண்டுவாங்தார். தன் அறியாமையைத் தானே இகழ்ந்தார். “என்ன இன்பங்கருதி சமணத்தில் புகுந்தேன்.” என்றெல்லாம் ஸினைத்தார். பழ மொழி யோன்று ஸினைவுக்குவந்தது. தக்கதொன்றைக் கைவிட்டுத் தகாத ஒன்றைக் கைப்பற்றும் செயலை “முயல்விட்டுக் காக்கைபின் போனவாறு” என்றபழமோழி விழக்குகிறது. சைவம் முயலுக் கும் சமணம் காக்கைக்கும் உவமைகள் ஆயின்.

தன்னைப்பற்றி மிகமிக ஆழ்ந்து சிந்திக்சின்றூர் நாவுக்கரசுப் பெருந்தகை. முதலில் கண்ணூக்குத்தெரியும் இத்தாலூட்டலீச் சிங்கிசின்றூர். இறைவனின் படைப்பை வியக்கின்றூர். உடம்பில் யாக்கப்பட்டசப்த தாதுக்களையும் தனித்தனி ஸினைவுக்குக் கொண்டு வருகின்றூர்.

என்பிருத்தி நம்புதோல் புகல் பெய்திட்டு
என்னைஒரு உருவமாக்கி

முதலில் எலும்புக்கூட்டை உண்டாக்கிவைத்து நம்புகளையும் தோலையும் வைக்கவேண்டிய இடங்களில் புகுத்தி வைத்து ஓர் உருவம் கொடுக்கிறார். நான் யார்? நான் ஆத்மா. ஆத்மாவுக்கு உருவம் என்ன? ஆத்மா சிவசொருபமானது. அப்படியானால் என்னை ஓர் உருவமாக்கி என்பதன் கருத்து என்ன? ஆத்மா விளங்குவதற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட உடலையே இங்கு உருவம் எனக்

குறிப்பிட்டார். சமணசமயத்தில் இருந்தபோது உடல் இருந்தும் அதுபயன்பெற உருவமாயிருந்தது. சைவத்தில் வந்தபேன்பேயன் பெற்ற உருவைக்கண்டார், மனிதப்பிறவியும் வேண்டுவதே மாணி லத்தே என்ற உண்மையை அறிந்தார்.

எலும்புபத்தனியாகப் பார்த்தால் யாரும் அதனை விரும்பார்: அருவருப்பர். நரம்பு தோல்களும் அத்தகையானவையே. சிவபுத்தேரைலை விரும்பும் மனிதனிடம்கூட தோலைத்தனியாகக் கொடுத்தால் அதனை அருவருத்து ஒதுக்குவான். இவையெல்லாவற்றையும் சேர்த்து ஒரு உருவாக்கும்போது எலும்பைப்பற்றியோ நரம்பைப் பற்றியோ யாரும் நினைப்பதில்லை. அங்கினவே எழும்புவதில்லை. இவையெல்லாம் சேர்த்தவுடனே தனியாக ஒரு புதிய தோற்றும் கொடுக்கிறது. அதிலே இறைவன் தன்கருணையையும் சேர்க்கிறுன் அதனால்தான் காம் எல்லாம் அவ்வருவைப்பார்த்து மஜிக்கூடிய தைக இருக்கின்றது. உடம்பைசீனைக்காமலும் எலும்பு தோல் இவற்றைச் சிந்திக்காமலும் இருப்பதற்காக இறைவன் தன்கருணையை இங்குதான் அள்ளிஅள்ளிச் சொரிந்துள்ளான். உள்ளத்தைப் பேரின் பத்தில் நிலைக்கக் கூடியதான்.

இந்தஉடம்பு முன்செய்த வினையினால் வந்தது. இனிமேல் அநுபவிக்கப்போகும் வினைகளுக்கு இருப்பிடமாவது. அப்படியானால் இன்பம் அனுபவிப்பது எப்படி? என்றாலும் வினை எழும்புகின்றது அதற்காகத்தான் இறைவரே முன்பிருந்த வினையெல்லாம் தீர்த்து விடுகிறார். இதனையே நாவுக்கரசர்

“இன்பிருத்தி முன்பிருந்த வினைதீர்த்திட்டு”

என்கின்றார். இறைவன் எலும்பிருத்தினான்: நரம்புதோல்புகப் பெய்தான். இவையெல்லாவற்றையும் சேர்த்து ஓர் உருவமாக்கி னான். இன்பத்தை நிலைபெறக் கூடியதான். முன்வினையெல்லாம் தீர்த்தான். இவை எல்லாம் எதற்காகச் செய்தான்? ஒருசிறு கயாலத்தை உள்ளே வைத்துக்கொண்டுதான் இவ்வளவுஞ் செய்ததாகத் தெரிகிறது. என்றால்ததைக் கோயிலாக்கவே இத்தனையுஞ் செய்தான். வானைமுட்டும் கோபுரங்களையுடைய எத்தனையோ கோயில்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அவையிருந்தும் அன்பார் உள்ளக் கோயிலிலேதான் அவன் விரும்பியிருத்தவானும். காடவர்

கோன்கட்டிய பெரியதிருக்கோவிலை விரும்பாது பூசலார்கட்டிய உள்ளக்கோயிலையே பெரிதும் விரும்பினான். ஆதலால்

என் உள்ளங் கோயில் ஆக்கி

என் உள்ளத்தைக் கோயிலாக்கிய கருத்து என்ன? என்மேற் கொண்ட கருணையே, அடியவஞ்சிய என்மீது தன் அன்பையேல் லாம் அள்ளிச் சொரியவே என் உள்ளத்தைக் கோயில் ஆக்கினான். என் உள்ளத்தைக் கோயில் ஆக்கிய காரணம் கண்டுகொண்டேன். காரணம் இல்லாமல் அங்புசொரிந்தால் உலகத்தவர் எல்லாம் என் நென்ன சொல்லுவார்களோ? உள்ளத்தைக் கோயிலாக்கிவிட்டால் அங்குசெல்லும் சாட்டாகவைத்துக் தினமும் அன்பைச் சொரிந்து இன்பை அநுபவிக்கச் செய்வான்ல்லவா?

என்னைத்தனது அடியவஞ்ச ஊர் அறிய ஏற்றுக்கொண்டான். அதைகுறை அடியவஞ்ச இல்லாது முழு அடியவஞ்சவேவைத்துக் கொண்டான். காரணம் தமதுதிருவருளை அள்ளிச் சொரிவதற்கே.

எலும்பிருத்தி நரம்புதோல் புகப் பெய்து என்னை ஓர்உருவமாக்கினான்: இன்பிருத்தினான்; முன்பிருந்த வினை தீர்த்திட்டான்; என் உள்ளங்கோயிலாக்கினான்: அன்பிருக்கினான்: அடியேனை முழு தாக ஆட்கொண்டான்: திருவருள் பாலித்தான்: இப்படியெல்லாம் என் நன்மையையே நன்குக்கவனித்து திருவாரூர்ப்பெருமான் கந்திதி யிலே எப்போதும் இருக்கும் பாக்கியம் இல்லாமல் முயலைவிட்டுக் காக்கையின் பின்போனது போன்றதோர் வீணசெயலைச் செய்தேனே. நாவுக்கரசரது உள்ளக்கிடக்கையை ஒன்றுசேர்த்துப் பாருங்கள்.

என்பிருந்தி நரம்புதோல் புகப் பெய்திட்டு

என்னை ஓர்உருவமாக்கி

இன்பிருத்தி முன்பிருந்த வினைதீர்த்திட்டு

என் உள்ளங் கோயில் ஆக்கி

அன்பிருந்தி அடியேனைக் கூழாட்கொண்டு

அருள்செய்த ஆரூர்த்தம்

முன்பிருக்கும் விதியின்றி முயல்விட்டுக்

காக்கைப்பின் போன வாழே.

கடவுளன்புளது?

[தென்னுப்பீர்க்கா. டர்பன் - திரு. ச. மு. பீன்ஜினா அவர்கள்]

நல்லொழுக்கமே கடவுளன்பாகும். பிரபஞ்சம் அனைத்தும் தெய்வமயமாயிருக்கின்றது. நாம் தெய்வத்தினுள் உள்ளோம். தெய்வம் நம்முள் உள்ளது. எனவே நம்முள் தெய்வம் எப்பொழுதும் நல்வழியையேக்கட்டுடும். எக்காலும் பேரின்பவீட்டின் வழி யையே உணர்த்திச்சிற்கும். இன்னுசெய்யானமயே ஒப்பிலா அற மென்றும். பிறர்க்கு உதவிசெய்தலே பிறப்பினுக்குப் பெரும் பய ணொன்றும் நமக்குப் புலப்படுத்தும். இவ்வழி இன்பத்திற்கு ஒப்பிலாப் பெருவழி. இங்கல்வழி விலக்கியொழுதுவது துன்புவழிக்கு முதலாம்.

நல்வழியொழுகாது கடவுளிடத்து அன்புகொண்டிருப்பதாகக் கூறின் அதுகடமேயாம். நல்லொழுக்கமின்றி உருத்திராட்சங்கள் துளசிமாலைகள், செபாமாலைகள், பூணால்கள் கடவுளன்பாகா. நல்லொழுக்கமின்றி புண்டரங்கள், திருமணிகள், திருமண்கள், சந்தன முத்திரைகள், அட்சதைகள், போட்டுகள் முதலியனவும் கடவுளன்

முற்பக்கத்தொடர்ச்சி

பொருள்:- எலும்புக்கூட்டை உண்டாக்கிவைத்து, நரம்புகளையும் தோலையும் முறையே உள்ளே புகுத்தி மேலும்முடி என்னை ஒரு மனித உருவமாக்கிப் பேரின்பத்தில் ஸிலைக்கச் செய்து, முன்பு என்னிடம் இருங்க பாவத்தைப்போக்கி, என்னெஞ்சை அவர் இருப்பதற்கு உரியகோயிலாகச் செய்து கொண்டு அடியவனுன் என்மீது அன்பு வைத்து 'என்னைத் தன் முழுஅடிமையாக்கித் திருவருள் செய்து திருவாரூர்ப்பெருமான் சங்கிழியலே எப்போதும் இருக்கும்பாக்கியம் இல்லாமல் முயலைவிட்டுக்காக்கையின்பின் போன்ற வீண் செயலைச் செய்தேனே!

பாக. நல்லொழுக்கமின்றி சங்கியாவந்தனங்கள், ஒளபாசனங்கள் அக்ஷினி யோத்திரங்கள், நவசுவதேவங்கள். தேவதார்ச்சனைச் சள் தருப்பாசனங்கள், இராமாயணபாராயணங்கள், புஷ்பங்கள், பூசகள், தூபங்கள், தீபங்கள் ஆரத்திகள், நைவேத்தியங்கள் செய்யின் அவைகளும் கடவுளின் அன்பல்ல. நல்லொழுக்கமின்றி குடுமிகள் பாஞ்சகச்சங்கள், பட்டுவேஷ்டிகள் தரித்துக்கொள்வதாலும் கடவுளிடத்து அன்பு உண்டாகிவிடாது. நல்லொழுக்கமின்றி நாளோன் றுக்கு நாற்பது தடவை தலைமுழுக்கு போடுவதும் கடவுளன் பல்ல. நல்லொழுக்கமின்றி பட்டினிகள், கோன்புகள், வீரதங்கள் எவ்வளவுதான் அனுஷ்டி த்தாலும் அவை கடவுளன்பு ஆகாது. நல்லொழுக்கமின்றி கோயிற்றிருப்பணிகள், திருச்சிமாக்கள், பஜ்ஜீகள் செய்யினும் கடவுளன்பாகமாட்டா. நல்லொழுக்கமின்றி தோத்திரங்கள், குரியகமஸ்காரங்கள் செய்யினும் அவை தெய்வபக்தியாகா நல்லொழுக்கமின்றி பிட்சைகள் சமாராதனைகள் சந்தர்ப்பணைகள் தட்சணைகள் இவற்றாலும் கடவுளின் அன்பைப்பெற இயலாது. நல்லொழுக்கமின்றி வேண்டுகைகள் பிரார்த்தனைகள் முடிப்புகளும் தெய்வபக்தியல்ல. நல்லொழுக்கமின்றிச் செய்யும் வேதபாராயணமும் வேதத்தீயானமும் கடவுளை ஏமாற்றுவதற்கே செப்வதாகும்.

தெய்வபக்திக்கு இவற்றைவிட நல்லொழுக்கமும் மனோசுத்தியம் சத்தியங்தழுவி நடத்தலுமே முக்கியமானவை. மேற்சொன்ன ரெளிஆசாரங்கள் பொருந்தியிருப்பினும் நல்வழியொழுக்கம் இல்லாவிடில் பயன்படா. நல்வழிபிடித்து ஒழுகுபவனுக்கு இந்த ரெளி ஆசாரங்கள் அவ்வளவாயில்லாமற் போன்றும் அது குறைவாகாது. ஆதவின் நல்வழியும் நன்னடத்தையுமே முதன்மையான தென்று தெரியின்! ஆத்மசத்தி ஆவசியகமென்று நம்புயின்!!

நான்காவது திருக்குறள் மாநாட்டே தலைமை உரை.

[பண்டிதர். கா. போ. இரத்தினம், தலைவர் தமிழ்மறைக்கழகம்]

* * * * *

தமிழ் மறைக் கழகத்தை யான் தொடக்கி வளர்த்துவருவதற் குரிய காரணத்தை இம்மாநாட்டில் விரித்து விளக்க விரும்புகிறேன்.

மக்கள் யாவரும் உண்மையை அறிந்து உணர்ந்து தொழிலாற் றும் ஆற்றல் உடையவர் கள், எனினும், சிலர் அறிந்தாலும் உணர்ச்சியின்றி வாழுகிறார்கள். உணர்ச்சி உங்காவிடில் எவரும் நன்கு கொழிலாற்றுகல் முடியாது. சிலர் உணர்ந்தாலும் துணிவின்மையாலே தம் சொல், செபல் முதலியவற்றை அடக்கி வாழுகிறார்கள் இன்னும் சிலர் அடிமைப்பழக்கந்தாலும் சுயநலத் தாலும் உண்மையையறியவும் நல்வழியை நாடவும் முயலாமல் வாழுகிறார்கள்: பகுக்கறிவு கிறி தும் இன்றிப் பிதற்றுகிறார்கள். நல்ல காரியங்களைக் கெடுக்கவும் பார்க்கிறார்கள். “எப் பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பிறும் அப்பொருள் மெய்ப்பொந்த காண்பதறி” என்று வள்ளுவர் கூறியதைச் சிறிதுங் கருதாமற் குங்டாங்டாங்டம் ஆடுகிறார்கள். தம் மனச்சாட்சியைக் கொன்று வாழ முயல்கிறார்கள். தமக்கிள்ளுமை தாமறியாத கண்ணஞ்சர்களாகக் காட்சியளிக்கிறார்கள். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இலங்கையில் இந்து அறநிலையப்பரிபாலனைச் சட்டம் இயற்றுதல் பற்றி நடந்த பினாக்கு களிலே கருத்துங்கிய மக்களுக்கு இந்த உண்மைகள் உள்ளத்தை உறுத்தியே இருக்கும். படித்த பண்டிதர்களிற் சிலரும் தமிழின் பரந்த பண்பாட்டையும்; சமத்ரமத்தையும் சிறைக்கத்துப் பல பல பேசினர்கள்: எடுத்தினார்கள். தீண்டாமையை நீக்கி “யாவங்கேள்வீர்” என்ற நிலைமையை உண்டாக்க “ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்” என்ற உண்மையை நிலைாட்ட முயன்றுளில்லை. முயன்றுவர்களையும் தூற்றினார்கள், வசதியான சில போர்வைகளுள் நுழைந்து சின்று மக்களை மாக்களி லும் இழிந்தவர்களாக்கிறார்கள் இந்தச் செயல்களைக் கண்டு என் மனந்துடித்தது. இந்த இலங்கையிலிருந்து தீண்டாமையைப் பிரக்கிற சாதி வேற்றுமையைத் தகர்த்து

“எல்லோரும் ஓர்குலம்; எல்லேரூரும் ஒரு சிறை; எல்லோரும் ஒரு விலை” என்றாலெமதைய உண்டாக்க இயன்றதைச் செய் செய்ய என்று என்மனம் எனியது. சிந்தித்தேன்! சிந்தித்தேன்!! பலாாள் பலவாறு சிந்தித்தேன். “பிறப் பொக்கும் எல்லவயிர்க்கும் ஸ்ரீப் பொவ்வா செய்தோழில் வேற்றுமையான்” “பெருமைக்கும் ஏனைச் சீறு மைக்குங் தத்தங் கருமை கட்டளைக்கல்” எனும் திருக்குறள்களே எனக்கு வழி காட்டின. நம் அருமைத் கமிழ் மஹநயின் கநத்துக் களை மக்களின் உள்ளத்தில் வேருண்றச் செய்கால் தமிழினம் தலை யெடுக்கும் உயர்வடையும் என்று முடிவுசெய்தேன். தமிழ் மறைக்கமுந்தினை உருவாக்கினேன். பலகாரணங்களாற் பிளபு பட்டிரக்கும் தமிழினத்தை ஓர் உயர்ந்த குறிக்கோளுடன் ஒன்று படச் செய்யும் திருக்குறளே பொருத்த முடைத்தென என்னி னேன். யானரயும் ஒரு குறிக்கோளுடன் ஒன்றுபடச் செய்வதற் காகத் திருவள்ளுவர் திருக்காளைச் சாதி மக பேதமின்றி ஒருங்களிற் கொண்டாடுமாறு கேட்டோம். இன்று யாவரும் கொண்டாடுகிறார்கள். தமிழ் கூறும் நல்லுலவகம் முழுவதும் எங்கள் வேண்டு கோள் பரவிப்பயன் அளித்துள்ளது. பத்திரிசுசகளும், வானேலி விலையங்களும் எமது முயற்சியை ஆதரித்தன. ஆக்கமும் நல்கின.

* * * *

தொண்டுசெய்ய விநும்பும் அன்பர்களுக்கு வள்ளுவர் காட்டும் வழியை நினைவுட்ட விரும்புகிறேன். “ஆக்கம் அதர்வினைய்ச் செல் லும் அதசவிலா ஊக்கமுடையானுமை” இங்க வாய் மொழியினைப் பின் பற்றிச்சிறவர்கள் எதனையுன் செய்து வெற்றிபெறலாம். மக்கள் நலத்துக்காகத் தொடங்கப்படவேண்டிய இயக்கங்கள் பல நம் நாட்டில் உள். இவற்றைத் தொடக்கி நன்கு நடத்தி வெற்றிகாண் பவர்கள் நயனைடு நன்றி புரிந்த பயனுடையராகப் போற்றப்படுவார்கள். தீண்டாமை யொழித்தல் மது நீக்குதல், குற்றவொழிப்பு ஆங்கில, சிங்கள, தமிழ்த் தினசரிகள் சிறுவதல், உயிர்ப்பளி சிறுத் தல், தென ஒழிப்பு. ஆடம்பரச் செலவுகளை நீக்குதல், நாட்டுக்குப் பொருத்தமான குடிசைக்கைத்தொழில்களைப் பரப்புதல், உணவற் பத்தியைப் பெருக்குதல் முதலிய துறைகளில் எல்லாம் முயன்றுவிடுக்குப் பெருங்தொண்டு செய்யலாம்.

நன்பர்களே முயற்சிகள்!

மிருக பலத்தை மிருக பலத்தால் வெல்லுதல் சிலைத்த வெற்றி யாகாது. மிருகபலத்தை அன்பு பலத்தால் ஆன்ம பலத்தால் மாத்திரம் வெல்லலாம், இதைத்தான் தமிழ்மறை விளக்குசிறது. இதைத் தான் காந்தியடிகள் போதித்தும் சாதித்தார். மிருக பலத்தையுடைய எவ்வளவு தொகையினராப் பீருந்தாலும் ஆன்ம பலத்தையுடையவர்கள் சிலர் அவர்களை வெல்லலாம். மிருகபலம் உடையவர்கள் பிற சாதனங்களைக் கொண்டே போரிடுவர். ஆன்ம பலம் உடையார் தம்மைத் தாமே வீரராக்கிப் போரிடுவர். மிருக பலத்தின் சக்தி அதனையுடையவர் தொகையையும் அவர்களுடைய போர்க்கருவிகளையும் பொறுத்தது; ஆன்ம பலத்தின் சக்தி அளவிட முடியாதது. ஒருவர் தாப் ஆன்மபலத்தினால் ஏகாதிபத்தியங்களையும் அடக்கி விடலாம். மறத்தையழித்து அறத்தை நிலைநாட்ட விரும்புகிறவர்கள் தொகையில் எவ்வளவு குறைந்தவர்களாயினும், ஆன்ம பயத்தாற்றுங்கள் வினைத்தவற்றைச் சாதிக்கலாம். இந்த ஆன்மபலத்தை நாம் பெருக்குவதாற்றுன் பெருந்தகையுடன் வாழலாம். பெருந்தகைமை கெட வரும்பொழுது உயிரையே விடலாம் என்று வள்ளுவர் பெருமான் கூறுகிறார். “மருங்தோ மற்துன் ஓம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை பீடு அழிவாங்த இடத்து?” எங்கள் இனத்தின் பெருந்தகைமையை அழித்து, ஆன்மபலத்தை நாம் பெறமுடியாமற் செய்வன சிலவற்றைத்தான் இங்குகுறிப்பிட்டேன். இவற்றை கீக்க இன்றே உறுதி செய்யுங்கள். “அறம் நிலைக்கும். மறம் அழியும். தீமை செய்தார் கெடுவர். அன்புடைய வாழ்வார்” இவை தாம் வள்ளுவர் உலகுக்கு வழங்குஞ்செய்திகள். இவற்றையே எல்லாச் சமயங்களும் போதிக்கின்றன. இவை தனி மனிதனுக்கும், ஓரினத்துக்கும், ஒருஊட்டுக்கும், முழு உலகத்துக்கும் பொதுவானவை, நம்மினத்தின் சிலரை நாம் வருத்திக்கொண்டு நாட்டிற் சிலர் நம்மை வருத்துகின்றனர் என்று கூக்குரவிடுவதாற் பயனில்லை நாம் செய்யும் அநீதிகளை கீக்கினாற் பிறரால் துன்புறுத்தப்படாத சிலை மையை நாம் அடைவோம். “மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தம் தகுதியான்வென்று விடல்”

[அன்மையில் யாழ்ப்பாணத்தில் உடைபெற்ற திருக்குறள் மாநாட்டில் நிகழ்த்திய தலைமையுரையிற் சில பகுதிகள்.]

பிளாட்டினம் ஜாபிலி ஆசிச் செய்தி.

பூரண அறிவு பெறுவதற்கோர் வழி.

காணப்படுமெனித்திலும் இறைவனே உள்ளார்

உயர்ந்த உண்மைக்கும், கலப்பற்ற ஆங்தத்திற்கும் இடையரு அமைதிக்கும் வற்று ஊற்றுகிய எங்கும் விரைந்த இறைவனுக்கு வணக்கம் !

அன்பின் மிக்க அமராத்மனே ! நீர் உமக்கே உண்மையாயும் கேர்மையாயும் இருப்பீராக ! உம்முடைய எண்ணங்கள். பேச்சுக்கள். செயல்களாகியவற்றில் ஏற்றுமைசிலவட்டும். அதுவேஉமது சுபாவங்களை இணைக்கும் வழி. உமது சுபாவங்களினுள்ளேயே வேற்றுமை இருந்தால் நீர் எப்படி அமைதியாகவும், ஆனந்தமாகவும் வாழமுடியும்.

நீர் சமய நூல்களை அன்றூக வாசித்துள்ளீர் : ஞானிகளுடைய திருவாய் மொழிகளைக் கேட்டுள்ளீர் : சொந்தமாகவும் பல அனுபவங்களைப் பெற்றுள்ளீர். இவையைனைத்தும் என்ன சொல்கின்றன புலநுகர்ச்சிக்கு ஏதுவாகிய இவ்வுலகப் பொருள்களில் இன்பமில்லை யென்று அறிவு ரத்தகனில்லையா? அவைகளுக்காக ஏங்கி சிற்கும் அர்த்தமற்ற தன்மையை விட்டுவிடும். கேர்மையாய் இரும். புலநுகர்ச்சிப் பொருள்கள் உமக்கு சிறந்தரமான இன்பங்கரும் என்று கனவுகண்டு உம்மையே நீர் ஏமாற்றிக்கொள்ளாதீர்.

உமது ஆம்ந்த சித்திரை ஒமாக்கு என்ன படிப்பித்தது. பயன்றற உமது சித்திய அனுவால்களினின்டையே இந்த வினேதமான ஆம்ந்த சித்திரை என்னும் சிலையைப்பற்றி ஒரு நிமிஷமாவது சிந்தித்திரா? நீர் அடயோடு உலசத்தினிடமிருந்து துண்டிக்கப்படுகிறீர். உம்முடைய உண்மைச் சுபாவத்தின் அடிப்படை சிலைக்கு உம்மை நீர் ஒடுக்கிக்கொண்டுரீர். அங்கு நீர் அமைதியும் ஆனந்தமும் பெறுகிறீர். ஒரு மணிதன் ஒய்வு பெறுவதற்கும், புதுப்பலம் பெறுவதற்குமாக இயற்கை தந்த இணையில்லாப் பரிசு தூக்கமாகும். ஆனால் அத்தூக்கத்தில் அடங்கியுள்ள ஆத்மீகச் செப்தியை அறிய எவ்ரும் மறந்துவிடலாது. “ஆனந்தம் உம்முள்ளே. அமைதியும் உம்

பூள்ளே” என்று அது கற்பிக்கின்றது, இந்த அமைதியையும் ஆங்கத்தையும் அறிவோடு அனுபவிக்கலன்றுவது நீர் முயன்றதுண்டா?

இவ்வனுபவத்தை எவ்வாறு பெறுவது? உமக்கே நீர் உண்மையானவனுக இருப்பீராக. உம்முடைய கொள்கைகளுக்கு ஒத்தவராக இருப்பீராக, நேர்மையாக நடப்பீராக. இவைசான் வாழ்க்கையில் அத்தியாவசியமானவை, நீர் சிறைய அறிவீர், நீதிநெறி பற்றியும் நீர் அதிகம் தெரிந்துள்ளீர். இவ்வுலக இயற்கைபற்றியும் மோட்சத்தைப் பற்றியும் உண்மையான உண்ணுடைய அமரத்தன்மைபற்றியும் சிறைய வாசித்துள்ளீர். ஆனால் நீர் உண்மையாய் நடக்கவில்லை, எதார்த்தவாதியாகவுமில்லை, நேர்மையானவராகவுமில்லை, ஆகையினாலேயே நீர் அவதிப்படுகின்றீர். பிறப்பு இறப்பு என்ற இச்சுழலில் நீர் அகப்பட்டுள்ளீர் துன்பம், ஏக்கம், துயரம் தோல்வி அவமதிப்பு ஆசியவைகளுக்கும் உட்பட்டுள்ளீர்,

இவைகளொல்லாம் உம்முடைய அடிப்படைச் சுபாவமல்ல. உண்மையில் நீர் சச்சிதானந்தர், நீர் அமரர், நீர் அறிவு சிறைந்தவர், நீர் ஆனந்தமே உருவானவர். உம்முடைய தினசரி வாழ்க்கையில் இத்தன்மைகளை வெளிப்படுத்தி எதார்த்தவாதியாக இருப்பீராக! அவ்வுயர்ந்த அழிவற்ற ஆனந்தத்தை இங்கேயே இப்பொழுதே அனுபவிட்டீராக.

சாதனை செய், சாதனை செய், யோகத்தைப்பற்றியும் ஆத்மீகத்தைப்பற்றியும் நீஞ்சரை நிகழ்த்தி வாய் வேதாந்தத்தில் வசிப்பாது திருட்டுவேடம் பூண்ட அசத்திய வாழ்க்கையாகும் என்று நீர் அறிவீர். எதையாவது செயலில் காட்டுக, அதையும் இப்பொழுதே செய்க, தாமதிக்காதீர். இப்பொழுதே தியானம் பயில்க, உமக்குள் னேயே சிறந்தரமாகப் பொங்கிக்கொண்டிருக்குங் அமைதியான ஆங்கத் ஊற்றை இந்தக்கணமே அனுபவிப்பீர். எல்லாரையும் அன்புடன் கேசி. எல்லோருக்கும் சேவை செய்; இங்கேயே இப்பொழுதே சத்திய வஸ்துவின் ஒற்றுமையை நீர் உணருவீர். தருமம் செய்க, கொடு, கொடு. கொடுத்துக்கொண்டேயிரு: உமது உள்ளாம் விரிவடைந்து பரந்த அனுபவத்தைப் பெற்று இங்கேயே இப்பொழுதே அகண்ட ஆங்கத்தை அனுபவிப்பதாக. உண்மையானவனுயிரும்; எதார்த்தவாதியாயிரும். கண்ணீயத்துடனும், தாராள

மனப்பான்மையுடனும் இரும். நீர் எல்லோருடனும் ஒன்றுபட்டவராக எண்ணுக. “நானே எல்லோருள்ளும் உறையும் ஆத்மா நானே எல்லாம், நானே அனைத்திலுமுள்ள அனைத்தும்” என்னும் மந்திரத்தைத் தீண்மும் பலமுறை மானலீகமாக ஜூபித்துவருக. உலகிலுள்ள படைப்புகள் அனைத்தையும் நீயாகவே எண்ணு. ஒவ்வொர் உயிரையும் நேசித்து மரியாதை செய்க,

நீரே எல்லாவற்றிலும் உறையும் உணர்ச்சியைப் பெற்றுல் யாரையாவது நீர் ஏமாற்றுவீரா? யாரையாவது நீர் துண்புறுத்துவீரா? யாரிடமாவது நீர் முரட்டுத்தனமாக நடங்துகொள்வீரா? எவர் சிறுயத்திலாவது தீய எண்ணங்களைத் தோற்றுவிப்பீரா? இல்லை. ஒருபோதுமில்லை. நேர்மையிலேயே உமது விடுதலை தங்கியுள்ளது. உமக்குத் தெரிந்கவற்றைச் செய வில் கொண்டுவருக. அது உம்முடைய நேர்மையை சிறைவைப் பூத்திப் பேரறிவில் உறுதியுடன் நிலைத்தவஞகைச் செய்யும். உமக்கு அமைதி ஏற்படும். அமைதியையும் ஆங்கத்தையும் நீர் பிரதிப விப்பீர். நீர் அநட்ஜோதி பெற்றவனுநீர். முழு உலகும் உம்மிட மிருங்கே ஆறுதலையும் உதவியையும் எதிர்பார்க்கும்.

சர்வ வல்லபனுடைய ஆசிக் குழந்தாய்! உம்முடைய நிலையான அழிவற்ற நன்மையைக் குறித்தாவது நீர் இதைச் செய்ய மாட்டாரா? உறுதியான உள்ளக் கட்டுப்பாட்டின்மூலம் இறைவனை உணர்ந்து ஒரு யோசியாக. ஞானியாக, பக்தராக இவ்வுலகில் நீர் விளங்கமாட்டாரா! இதுவே உம்முடைய முதற்காரியம். இதுகான் இறைவன் உமக்கு இவ்வரிய மானிடப் பிறவியை அளித்ததின் நோக்கம். வாழ்க்கையின் இத்தகைய சிறந்த இலட்சியத்தை இந்தப்பிறவியிலேயே, ஏன், இந்த நிமிஷத்திலேயே நீங்களெல்லோரும் அடைவீர்களாக! இறைவன் உங்களாறிவை விளங்கச் செய்வாராக! இறைவன் உங்களெல்லோருக்கும் ஆரோக்கியத்தையும். நீண்ட ஆயுளையும் அமைகியையும் நந்பேறுகளையும் கைவல்ய மோட்சத்தையும் தந்து ஆசீர்வதிப்பாராக!

ஆங்கத்துமார்

ரிஷிகேசம். 8-9-56

சிவாநந்தா

யோக ஆசனங்கள்.

[S. A. P. சிவலிங்கம், ஞானகுருயோகாஸனசாலை, சேலம்]

3. உணவின் பொது விளக்கம்

உடலுக்குத்தேவையான உணவைப்பற்றிச் சொல்லுங்கால் இங்குச்சருக்கமாகவும், விளக்கமாகவும் கொடுப்பதால் நேயர்கள் தங்கள் வசதிபோல் செய்யலாம்:

முக்கியமாக:- கொழுப்பு, இனிப்பு, பொட்டி லுப்பு, ஸோடியம், சுண்ணாம்புச்சத்து, இரும்பு, மாங்கினியம், குரோனேரயின் முதலீய பல சத்துக்களாடங்கிய உணவுகளை உண்ணவேண்டும்.

பச்சையுணவு:- அப்பிள், வாழை, மா, பலா, ஆரஞ்சு திராகைஷி, மாதுளை, இனிப்புவிளாம்பழம், அத்தி, எலுமிச்சை நாரத்தை; பேரிச்சை முதலியன்,

பானங்கள்:- பால் தேன் இளைர், நுங்கு மோர் ஆரஞ்சு எலுமிச்சம்பழம் திராகைக்கனிரசம் துளசித்தன்னீர் முதலீயன சமைத்துண்ண:- கையினால் தீட்டப்பெற்ற தீட்டரிசி; கோதுமை சம்பா கேள்வரகு கம்பு சோழம் முதலியன.

தானியங்கள்:- துவநர, பாசிப்பயறு: மொச்சை: வகைனாம் கக்தரி, உருளைக்கிழங்கு சேப்பங்கிழங்கு கருணைக்கிழங்கு முள்ளங்கி காரட்முதலீயனவும் பற்கஞ்கு மிகக் கடினமில்லாதனவு களாகவே பார்த்து சமைத்து உண்ணவேண்டும்.

கிரைவகை:- போன்னாங்கள்னி பருப்புக்கோ வெந்தயக் கிரை அரைக்கிரை புளிச்சக்கிரை பொதியனு. தும்பைக்கீரை மிகுதக்காளிக்கீரை, மற்றும் பல கிரைவகைகளை வாரத்துக்கொருதட்டவை மாற்றிச் சமைத்துவிட்டனலாம்.

கையினால் தீட்டும் அரிசி உடலுக்கு வலுவையும், புக்கிக்கூர் மையையும் உண்டு பண்ணுகின்றது. தீட்டப்பெற்ற அரிசியின் விளக்கம் யாவருக்கும் தெரியவரும்,

பச்சையாக சில கரட்டு: சக்கரவள் விக்கிழங்கு முதலியவும் சாப்பிடலாம். எல்லாம் காலம் நேரம் உடல்கலம் யெறுமுதலிய காலதேசத்தை பநுசித்து சாப்பிடுவதே நலம்.

யோகசனத்திற்குத் தேவையில்லாதவைகளும்,
முக்கிய கேர்ப்பாடும், கடமைகளும்.

காப்பி தேநீர் கொக்கோ மிளகாய் லாகிரிவல்ஸ்துக்கள் ஊன்கவை கடுகுதாளிப்பு பெருங்காயம் முதலியவைகள் நாளை வட்டத்தில் குறைத்துக் கொள்ளவும். கடைசியில் தங்கள் ஆசனத்திலிருந்துகொண்டே இவைகளை விட்டோழிக்கலாம்.

உண்மையைக் கடைப்பிடித்து, தீயபேச்சு கோபத்தால்பேச தல் வீண்வாதம் ஊர்சற்றல் அடிக்கடி சைக்களில் செல்லுதல் காமப்பித்து சினிமா நாவல்புத்தகம் திருட்டுப்பழக்கம் கோள் சொல்லல் அனுவசியப்பேச்சு இடம்பெம் முதலியவைகளை விட்டோழித்து நல்லோழுக்கம் புலனடக்கம் நற்செய்கை அறநேறி கடைப்பிடித்தோழுகவேண்டும்.

யோநாசனபலத்தால் சத்தியமாக இங்டமைகள் கிட்டும் திடவுறுதி கொண்டு செய்ய முற்படுங்கள்.

4. ஆஸனங்கள்

“ஆதனத்திருந்தே சாதனை புரிந்தாலடங்கிடாப் பொறி
புலனடங்கும்

ஆதனத் திருந்தே சாதனை புரிந்தாலடங்கிடுமேனே
விடயங்கள்

ஆதனத்திருந்தே சாதனை புரிந்தாலறிவறியானம்
களோழியும்

ஆதனத் திருந்தேகாதனை புரிந்தாலகண்டவீட்டைவது
நிசமே”

“ஓடமுள்ளே போதலேர் வோடி யேயுலாவலாம்
ஓடமுள்ள போதலோ வ வசிபண்ணிக் கொள்ளலாம்
ஓடமுள்ள போதிலோப்பில்லாத வெளியிலே
ஆடுமில்லை, கோலுமில்லை யாருமில்லையானதே”

—நீஷ்டா அடுதி—

உலகத்தில் எத்தனை விதமான ஜீவராசிகளிருக்கின்றனவோ அத்தனைவிதமான யோகாஸனங்கள் இருக்கின்றன, இது யோக சாஸ்திரத்தில் கூறப்பெற்றிருக்கிறது. மீன்முதல் புழுவரை என்ன பத்திரான்குலட்சம் சீவராசிகள் உள். அவ்வளவுக்கும் யோகா சனங்களுண்டு. ஆனால் நாம் அவ்வளவு ஆசனங்களை நம் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்து செய்ய அவகாசம் போதாது. ஏதோ உடல்நலம் பினியற்ற வாழ்வு ஆரோக்கியம் கல்மனம் உறுதி முக்கியதனங்களும் ஏற்படவே முற்படவேண்டுமேயொழிய நான் முழுவதும் பினியிலகப் பட்டுத் தளிக்க வேண்டாம்.

“சகமொடுதிருமுங் தோன்றுறக்காய்
மகாசவும் விருத்த வாதனமாகும்”

ஆசனம் ஆரம்பிப்பவர்களும். அபிமானிகளும் காலை நான்கு மணிக்கோ அல்லது ஐந்து மணிக்கோ எழுந்திருந்து முகம் கை கால் கழுவி பல்துயக்கி ஐந்து விழுங்கு ஐலமேர அல்லது சீரா காரமோ சாப்பிட்டு இளங்கடையாக சில பர்லாங் தூரம்படங்குவாந்து பின் மலஜலம் கழிக்கவுட். வயிறு எவ்வாற்றினும் காவியாயிருத் தலே ஆசனம் செய்ய ஆரோக்கியமாகவும் ஆனந்தமாகவும் இருக்கும். அவ்வாறு இவ்விதிகளைக் கடைப்பிடிக்காமல் செய்தால் என்னவாகும்? என பல நேயீர்களுக்கு சங்கேதம் எழுலாம். அவ்வாறு செய்தால் கால், கை எல்லாம் விறைப்பாகவும் சோம்பலா கவும் இருக்கும். அதனால்தான் முன்கண்ட விதியைச் செய்து பின் யோகாசனங்கள் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென அறிவுறுத்தினேன்,

இனி இவைகளைச் செப்பதுமுடித்தபின் ஆசனத்திற்கு தயாரா குங்கள் அதாவது வங்கோடு எனும் ஒருவகை கோவணம்மாதிரி இருக்கும். அதுவும் ஜூட்டியும் அணிந்துகொள்ளவும். முதலில் வங்கோட்டையூடும் பின் ஜூட்டியையும் உடுத்தி இறக்கமில்லாத வாறு செய்யவேண்டும், வங்கோடு ஜூட்டி யில்லாதவர்கள்

கெளபீனத்தைக் கட்டி கொண்டும் செய்யலாம். ஆனால் அடிக்கடி கட்டவேண்டி வரும். அதனால்தான் இவ்வாறு சொல்லியது.

இவ்வாறு கட்டியபீன் காற்றேட்டமாகவள்ளதும், கோசக்கடி, அசத்தம், துர்நாற்றம் முதலிய இல்லாத இடங்களில் அப்பியாசிக்க வேண்டும்.

கடவுளின் சினைப்புடன் முதன் முதலில் செய்யவும். ஆசனங்கள் செய்யும் சமயம், வீணபேச்சு, சிரித்தல், தரக்கூடியவர்களிருந்தால் நமக்கு இடஞ்சல் ஏற்படும். இப்படிப்பட்டவர்கள் நம்முன் இருந்தால் அவர்களை விலக்கிவிட்டே செய்யவேண்டும், இவர்களினால் ஆசனம் செய்யும்போது சில தீங்குகள் நமக்கு ஏற்படும் யோகாசன சம்பந்தமாக, நற்பேச்சு பேசுபவர்களுடன் செய்தல் நலம்.

எவ்வாற்றிரும் ஓர் யோக ஆசிரியன்முன் செய்வதே விரும்பத் தக்கது, சகல ஆசனங்களும் எவனால் ஜெயிக்கப் படுகின்றனவோ அவனுல் முன்றுலகமும் ஜெயிக்கப்படுகின்றன என்று உபரிஷத்துக்கள் உறுதி கூறுகின்றன. ஒவ்வொர் ஆசனமும் உடலுக்குத் தக்கவாறு பலதடவைகள் செய்யலாம்.

“பத்திரம் கோழுகம் பங்கயம் கேசரி
சொத்திரம் வீரம் சுகாஸனம் ஒரேழும்
உத்தம மாழுது ஆசனம் எட்டெட்டும்
பத்தோடு நூறு பல ஆஸனமே”

தெய்வாஞ்சலி

[சிருபி]

எல்லாம் வல்ல இறைவாரீ
 என்னோப் படைத்தாய் முடிவின்றி
 எல்லாய் உன்றன் நாட்டமதோ
 நானுங் கண்டு மகிழ்ந்தேனே
 சொல்லாய் பானை தன் நூள்ளே
 சும்மா சும்மா பொருளினையே
 உல்லா சமதாய் போட்ட மிக்கும்
 உந்தன் முறையை எந்தனுக்கே.

[1]

முங்கிற் குழலைக் கையேங்கி
 முகமலர்க் கடலி மலைகடங்கு
 தேங்கல் இன்றிக் கிரிகின்றூய்
 சிறுவரூட் கீதங் சொரிகின்றூய்
 இங்கிதமான புதுமை இசை
 எண்ணாங் தட்டி எழுப்புதம்மா
 தங்க மணி! நின் கரந்தலையே
 தழைய புன்மனம் கல்பொழியும்.

[2]

கிறிய கைகள் நிறைங்கியியச்
 சிங்கிலங் காயின் பொருள்போலே
 அரிய வளர்கள் அளிக்கின்றூய்
 அங்பும் அருளும் என்றனுக்கே
 வரிசை நாட்க ஊகவேதான்
 வழங்க சின்றூய் ஆயினுமென்
 வறிய சிலைத்திரி வழிகாணேன்
 வாடும் மனமே குறையிருக்கே.

[3]

பாடும் படிடி பணிக்கின்றூய்
 பட ரேன்றே என்னீதயம்
 காடித் தெறிக்குஞ் சாஸ்டயதாய்
 சுத்தம் பிறக்கும் கேளையிலே

ஈடில் நின்முகம் கண்டிடவே
என்கண் நீர்த்துளி கொண்டிடுமே
ப்ராடிச் செல்வேன் படராழி
பறவை தாண்டுங் திறமோடு... [4]

சாடுங் துன்ப சினைவெல்லாம்
சாந்தம் புணரக் கவிப்ரக்கும்
வாடும் என்றன் மனேசிலையில்
வளர்வாய் நியும் அரட்டழைத்தே
நாடரும் சின்றன் கந்திதியே
நானும் சிற்பேன் பாடக்ஞுய்
தேடரூ மிந்தத் திருப்பதமே
தீனன் ஏனக்குன் சீதனமே [5]

தொட்டிட முடியாத் தொலைப்பதத்தை
கோய்க் பன்மனீச் சிறகாலே
தொட்டுக் தொட்டு இன்பவெறி
துய்த்துத் துய்க்கு மயங்குகின்றேன்
மெட்டில் சிறக்க சின்னாய்
மேதைக் கிதப் போதைநிலை
சொட்டும் இடத்தை அறியாதே
சோக்கி சிற்கிறேன் வியப்பாலே [6]

சின்னாருங் கீக ஒளியுலகம்
நினைக்கும் உணர்வு வெள்ளமதே
சின்னாருங் கீக மணத்தாலே
சிறையும் வின்மன் யாங்கனுமே
சின்னாருங் கீகக் தெய்வீகம்
நெகிழ்வித் தோங்கும் பாறையையும்
சின்னாருங் கீதம் கலங்கிடவே
செஞ்க துடித்துக் கெஞ்சுதப்மா [7]

பேசிப் பேசித் தீர்க்கின்றேன்
பிறக்க விலையே பாட்டாறு
ஒகை பெற்று உள்ளமதே
ஒங்க விலையே பாங்குடனே

குசிக் கூசி என்னுதை
 கோவே சின்றன் கீதவலீத்
 தேசில் படிந்து மிரண்டதம்மா
 திருவே யானுன் அடைக்கலமே! [8]

என்னுயிர் கீபென் ருணர்கின்றேன்
 எங்கு முன்றன் சீவகலை
 மின்னுதல் கண்டு என்னுடலை
 யிகவுஞ் சுத்தஞ் செய்கின்றேன்
 என்மதி பென்னும் பொன்னோளியை
 நறுங்கா தேற்றி வைத்தவன்
 புன்மம் கைத்திரை மறைக்காமல்
 பொலிந்திட அன்பு பூண்டிடுவேன். [9]

உள்ளக் கோயில் ஒளிர் சின்றும்
 உன்னை யானும் நன்கறிவேன்
 கள்ளம் பற்று திகயமதைக்
 கனக மாக்க முயல்கின்றேன்
 விள்ளற் கொண்ணு வியன்பொருளே
 வேலை யாவிலும் சின்னாநினை
 அள்ளிப் பொழியும் ஆசையிலே
 அபரா முயற்சி அடைந்தேனே. [10]

உன்றன் சிருமுகம் மறைந்தாலே
 உலையும் எந்தன் நெருஞ்சகமே
 என்றன் பணிமுற் றேய்தாதே
 இளைத்து சிற்றும் களைப்படுனே
 சன்னல் வழியும் கோடைவரும்
 சப்த மிட்டி டும் காவளிகள்
 அண்ண இனக்கெள் காணிக்கை
 அர்ப்பணீத் திடவிது பொற்போது. [11]

கின்னஞ் சிறிய எண்மலரை
 சேர்த்துக் கொள்ளுங் மாலையுடன்
 வன்னம் வாடை யிலைபெனினும்
 அவலம் செய்யேல் அதுயேனழு

மின்னும் நாளைப் போதறமே
மினிரும் என்றன் வாழ்க்கையிலே
என்னத் திட்டனே எளியனுக்கே
இல்லை இன்றே ஏற்றருளே.

[12]

மேதை சிறைந்த சின்குழலில்
யிழற்றுங் கீத நாதமதை
பேதை யென்றன் பாவினிலும்
பிறங்கச் செய்வாய் பெருமானே
எதுஞ் சிறந்த அணிபணிகள்
இல்லை என்கவிக் கிருந்திடலோ
நீதாங் தணையும் நின்னுறவு
நெருக்கங் குறைந்து போமாசே.

[13]

ஆடை அணியால் கழந்தைத்தன்
ஆட்டின் இயற்கை அற்றிடுமே
பீடை ஆடை அணிகணுக்கே
பிறக்கு மெனக்கவல் கொள்ளுதையா
ஆடை அணிகள் பொடும்பீடை
அன்னுய் மன்னின் பேரின்பம்
ஒடை யாகக் குமரிடினும்
உவக்கேன் உரிமை இழப்பேனே.

[14]

அனித ஆகச வெறிக்காலே
அனைக்கும் அறிவின் நற்சடனா
மனிதன் மனிதன் மனைதோறும்
மனமெனிச் தலைகிருந் மதிகெட்டடே
புனித மான அருட்காதற்
பொலிவிற் படிந்து திலைத்திடனே
இனித மான நல்லமைதி
இலங்கும் இன்பம் இன்பமையா!

[15]

—தொடரும்—

நானும் என் குருநாதரும்.

[அ. இராமசாமி]

பூக்களுடனும், பக்ம்புல்லுடனும், புன்னகைபுரி. செடி கொடிகளுடன் கைகுறுக்கு. என்று எனதருமைக் குருநாதர் உபதேசம் செய்கிறார், எனக்குப் பூக்களும், பக்ம் புல்லும், செடி கொடி மரங்களும் ஆனந்தம் தரும். அவற்றின் அழகிலே உள்ளம் உகசி சிற் காதாட்கள் இல்லை என்றே சோல்லத்தோன்றுகிறது, சுமார் 15 ஆண்டுகளுக்குமுன், ஒருநாள்காலைபில்லூரவும்போது, காட்டுவேலியிலே ஊனுங்கொடி ஒன்று படர்ந்திருந்தது. அதன் ஒருபாகம் காற்றினாலும் அசைந்து அசைந்து, தரையிலே உரோஞ்சி உரோஞ்சி தேய்ந்து போய் இருந்தது.

செடி கொடிகளிலே உள்ளம் ஓன்றி. ஆனந்தமாய்க்கவனித்துக் கொண்டிருக்கும்போது இதைக்கண்டான் பரிதாபமன்றந்தேன். யாருக்கும் கெடுதல் செய்யாதானாக்கு இப்மாதிரி சிரமம் வந்ததேயே? என்றேன், உயிர்களுக்குத் துன்பத்தைக் கொடுக்கும் அன்னையே, பின்கருணைகூர்ந்து அந்தத்துன்பத்தையும் தொடைத்து விடுகிறன். இதோ! என்காத்தினால் உண்ணைத்தாங்கி, மேலான தோம்புள்ளில் கிடத்தினிடுகிறேன் என்று அவ்வாறேசெய்தேன். பற்றவுக்கற்குக் கொம்புகிடைக்காமல் தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் கொடி களை எடுக்கு கொம்புகளில் அணைத்துவிடுவதும் செடி கொடிகளின் சேழுமையைக்கண்டு கைகளாஸ்பற்றித்தமுனி மகிழ்வதும் அவர்களின் துயரம் கண்டு மனம் வெதுப்புவதும் எனக்குச் சர்வாதாரணாச் செயல்களாயின.

கொடி களின் கொழுங்கம், பக்மை இலைகளும், வண்ணமலர் சுகந்தவாசனையும், படர்ந்ததோற்றறமும், நமக்கு நல்விருந்தளிக்கும் போது அவைகளை நாம் இருதயத்தில் இழுக்காமல் இருப்பதேவ்வாறு? சிரியசிந்தனையினால் செடி கொடிகளுடன் அகம்கணித்து அவைகளில் ஆனந்த சரஸ்வதியின் அம்சத்தைக் காண்பதிலே எனக்கு அனவற்ற அவல் உண்டு. செடி கொடிகளும் மரங்களும் நம்மைப்போல் நகர்ந்து சிரிவதில்லை. சமயசந்தரப்பம் அறிதல்

திமைக்கு அஞ்சதல் போன்ற செயல்கள் அவைகளிடத்திலில்லை, காற்றும், மழையும், வெய்யிலும், பளியும் எனக்கேசாந்தமாகுக! எனது அன்னை கொடுக்கும் அனைத்தையும் என் சிரசிலே தாங்கிக் கொள்கிறேன். என்று இமாலயத் திருவடியில் அசையாமல் உட் கார்ந்துவிடும் அருந்தபசிபோலவேயல்வா இருக்கிறது இந்த மரம் செடி கொடிகளின்வாழ்வும். எனதருமைக்குருநாதர் எதைப்பார்க் கிறுரோ அதன்மயமாய் ஆசிவிடுகிறீர். பூக்களும், பசும் புல்லும் செடி கொடிகளும் குருநாதரின் திருக்கண்களுக்கு வேற்றுமையாகவோ தாழ்மையாகவோ ஊணப்படுவதில்லை. எனதருமைக்குருநாதர் அசிலுவகத்திலும் கர்த்துறைகிறீர். எதையும் தன்னி லும் ஒரு கோடிபங்கு உயர்வாகக்கண்டு கைகூப்பி வணங்குகிறார் இதனால்லன்றே எனதருமைக்குருநாதரிடம் குரியளைச் சார்ந்தனிலி போல். தெய்னீக் சக்தி குடி கொண்டுவிட்டது. எனதருமைஅருள் குருநாதரின். திருக்கண்கள்பட்ட சிற்றெறும்பும் ஆணவும் நீக்கி அருங்கத்திமோட்சம் அடையுமே!

பகவத்கிதையும், பாகவதமும், உபாஶிதங்களும், யோகவாசிட்டமும், அவதாதகிதையும், விவேககுடாமணியும் எனக்கு என்றும் இனைப்ரியாத் தோழர்கள்.

சேவையும் பக்தியும். யோகமும் ஞானமும் கூடியனின் அழுர்வப்பிறவினான். நான் பூர்மத் சங்கர பகவத் பாதாசாரியாரின் வழிபற்றிச் செல்பவன். ஓர்கேவல அத்வைதவேதாந்தி. நான் வாய் அளவுக்கு மட்டும் பேசும் வரட்டு வேதாந்திஅல்ல. வாழ்க்கையிலும் வேதாந்தத்தை எடுத்திக்காட்டுபவன்.

நான் ஒன்றுபட்டயோகத்தை வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்கிறேன். அதையே உலகுக்கும் எடுத்து உரைக்கிறேன். நான் அசிம்சை சத்தியம், பிரம்மஸரியம் இவற்றைக் கடைப்பிடிக்கிறேன்.

...சீவாந்தா...

ஸ்ரீ குதிரைமணி மாலை.

[பரமஹம்ஸதாசன்]

கருணைக் கண்ண, உனதபயம்!
கதிர்வேற் கரனே, உனதபயம்!
அருண முகத்தோய், உனதபயம்!
ஐயா. அரசே, உனதபயம்!
மரணப் பேய்க்கு பினி மூப்பு
வழங்கத் துரத்தி வரும். இந்தத்
தருணம் விரைந்தென் துயர்தீராய்,
சாமி! உனது சரண யயம்!

[56]

அமரா திபனே, சரணம்! மன
வழகா. குழகா சரணம்! அருள்
உமையாள் மகனே சரணம்! மயில்
உலவும் சுடரே. சரணம்! இளங்
குமரா குகனே. சரணம்! சிவ
குருவே எனையாள் சரணம்! சிறு
தமிழேன் கவலைப் புபல்கடிவாய்
சக்திக் கதிர். சின் தாள்சரணம்!

[57]

அப்பா, சேயேன் வேண்டுதல்கேட்
டருளல் வேண்டும் அல்லவென்னும்
வெற்பா யிரம்வங் தெளைச்சாட
விஷ்ணும், அதனைத் தாங்கிடவுன்
பொற்பா தப்பற் ரெஞ்றகலாப்
புஞ்சி தனையும் தாவேண்டும்
தப்பா திதனைத் தருவையெனில்
தமிழேற் கிணிவே நெதுவேண்டும்?

[58]

குள்றைக் குடியாய்க் கொண்டபிரான்
குறமா தெச்சில் உண்டபிரான்;
மன்று டியதம் தங்கையின்முன்
மகிழ்ந்து குருவாய் வந்தபிரான்!

இன்றும் அன்றும் என்றும் ஒரே
 இன்பம் காடும் இளைஞர் பிரான்
 கன்றுப் பூருகும் காதல் மனங்
 கலந்து சுசிக்கும் கந்தபிரான்!

[59]

குழந்தைப் பெருமான்; எழில்தவழும்
 குமரப் பெருமான், பக்கவெஞ்சைப்
 பிளங்த பெருமான், அடியவரும்
 பேசும் பெருமான்; குறைமகீஸாக்
 கலந்த பெருமான், தனையிக்க
 கார்ஜைப் பெருமான் அருள்வடினில்
 எழுந்த பெருமான், சினைக்கமனம்
 இனிக்கும் கதிரை யெங்பெருமான்

[60]

அன்பர்க் கிணிய குலதெய்வம்;
 அறிஞர்க் கரிய கலைத் தெய்வம்;
 துண்புற் றவநக்க கருட தெய்வம்;
 தொண்டர் வழிக்குத் துணைத் தெய்வம்;
 வன்பர்க் கெட்டா மலைத் தெய்வம்;
 மறைந்துள் ஒளிரும் மணித் தெய்வம்;
 பண்பிற் கனிந்த நல்லடியார்
 பரவும் கதிரைப் பதித் தெய்வம்!

[61]

அழகுத் தெய்வம் அக்குயிருக்
 குமிழ்தத் தெய்வம் அடியரோடு
 பழகும் தெய்வம் பண்பு நடை
 பயிற்றும் தெய்வம் பரம சிவ
 மழலைத் தெய்வம் உரை கூச்க
 மாண்புத் தெய்வம் மெய்ஞானப்
 பழனித் தெய்வம் பேரின்பம்
 பரப்புங் கதிரைப் பதித் தெய்வம்!

[62]

எங்கும் கனிந்த எழில் தெய்வம்
 என்றும் மாரு இளங் தெய்வம்
 போங்கும் மழலை மொழித் தெய்வம்
 புதுமை கமழும் புகழுத் தெய்வம்

சங்கப் புலவர் தொழு தேத்தும்
 தலீஸமப் புலமைத் தயிழ்த் தெய்வம்
 சிங்கத் தயிழர் செஞ்ச மெலாம்
 திகழும் கதிரைச் செழுங் தெய்வம் [63]

சரவண பவழும் சன்முக ஒம்
 தண்ணருள் பெய்திடு விண்முக ஒம்
 அரகர சிவ ஒம் அறுமுக ஒம்
 அமரா திப சிவ குமராழும்
 குருபர ஒம் ஜெய குகநம ஒம்
 குழா திருமண வழகா ஒம்
 விரிகதிர் காமப் பதி நம ஒம்
 வேங்ளா யுதநம ஒம் நம ஒம் [64]

ங்தா போற்றி மெய்ஞ்ஞானக்
 கடம்பா போற்றி கருணைவளர்
 எந்தாய் போற்றி! எவ்வுயிர்க்கும்
 இறைவா போற்றி! சிவசக்ஷி
 மைந்தா போற்றி! கதிரைவளர்
 மணியே போற்றி! மனங்கமழும்
 செந்தான் போற்றி! தெவிட்டா ஸென்
 திருவ டித்தேன் மலர்போற்றி! [65]

வள்ளிக் கொடியும் குஞ்சரியும்
 மருவி வாழ்க! மரகதப்பொன்
 புள்ளிக் கலாப மயில்வாழ்க!
 புனிதத் தொண்டர் புகழ் வாழ்க!
 வெள்ளிக் கதிர்வேல் வாழ்க! எழில்
 வீசும் குமரன் வீறல் வாழ்க!
 உள்ளத் தவண்தாள் வைத்துவகும்
 ஒங்கி நானும் வாழியவே [66]
 [முற்றும்]

